

1164.

Z Blatnice. Zp. I. 235

Fu - ká vě - tr po do - li - ně, po do - li - ně, po do - li - ně.

Fuká větr
[: po dolině, :]
po dolině.

Nezaplétaj,
má mamičko,
mňa na tuho!

půjdu od vás,
má mamičko,
na daleko.

Po tej drobnej
[: jatelině, :]
jatelině.¹⁾

Nebudu,
má mamičko,
u vás dlúho.

Nebudu já,
má mamičko,
vaša dcera;

Jatelinka
prokvetala,

matka dceru
zaplétala.

Než mia zapleť,
má mamičko,
na široko;

lež já budu,
má mamičko,
mladá žena.

¹⁾ U Strážnici:

Mezi kopci
je dolina

a v ní roste
jatelina.

1165.

Z Kunovic

Z jednej strany po-to - ka, ha-naj dynam daj - nom, sto - jí lin-da, ro-ky-ta, haj-dy - nom.

Z jednej strany potoka,
hanaj dynam dajnom,
stojí linda, rokyta, hajdynam.

Maměnka ju česala,
do vrkúčka spletala.

Spletajte na slabúčko,
půjde dolú brzúčko.

Pod tú lindú stolica,
na ní sedí děvčica.

Nespletajte na tuze,
šak nebude na dlúze.

1166.

Z Blatnice

Z tejto strany Dunaja
stojí linda zelená.

kdy ste slobodné byly.

Jak ste prvej syhaly,
kdy ste slobodné byly.

Sedí pod ňú má milá,
češe své zruštlé vlasy.

Mé milé černé oči,
neshlednete, kam chcete.

Mé milé bílé nohy,
neskočíte kam chcete.

Mé pěkné husté vlasy,
nepláchnete, kde chcete.

Jak ste prvej shlédaly,
kdy ste slobodné byly.

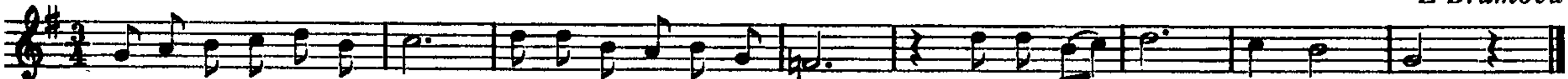
Jak ste prvej skákaly,
dyste slobodné byly.

Jak ste prvé pláchaly,

Mé milé bílé ruce,
nesyhnete, kam chcete!

1167.

Z Brumova

Fú-kaj, vě-tře, z Podo - lé, fú-kaj, vě-tře, z Podo - lé, zroň ja - bli - čko le - bo dvě.

[: Fukaj, větře, z Podolé, :]
zroň jabličko lebo dvě.

Požčaj, milá, nožíčka,
nech vykrojím červíčka.

Někde přidávají:

Zronil jedno jediné,
aj to bylo červivé.

Jak ponajprv zakrojil,
nožíček sa přelomil.

Bude jarmak v Libavé,
bude nožéček nové.